

Konsten att mäta det omätbara: Om kvalitetsmätning av konstnärlig kvalitet

---

SSE INSTITUTE FOR RESEARCH

Ett forskningsprojekt vid The Center for Arts, Business
and Culture (ABC)

Slutrapport

Linda Portnoff
Erik Wikberg

Inledning

En bakgrund till att Kulturrådet, Stockholms Läns Landstings kulturförvaltning och en stor mängd kommunala kulturförvaltningar anslutna till FSKF tog initiativ till att finansiera forskningsprojektet *Konsten att mäta det omätbara: Om kvalitetsbedömning av konstnärlig kvalitet* var att det fanns en allmän uppfattning om att konstnärlig kvalitet inte bara var det viktigaste kravet i kulturfinansierande offentliga förvaltningar – det var också det kravet som var svårast att definiera och mäta.

Som en vardagsfilosofisk betraktelse framstår påståendet paradoxalt. Hur kan något som man inte riktigt kan säga vad det är verkligen vara så viktigt? Redan i det namn som gavs projektet i starten, *Konsten att mäta det omätbara*, speglas motsägelserna mellan idealen om transparens, objektivitet och uppföljning å ena sidan och å andra sidan den subjektiva och sublimes upplevelsen av konstnärlig och kulturell verksamhet som flyr all sorts rationell och kvantitativ mätbarhet.

I takt med att fler och fler djupintervjuer genomfördes med såväl tjänstepersoner som kulturproducenter blev det tydligt att konstnärlig kvalitet inte är ett luddigt begrepp. Det är tvärtom ett begrepp som olika personer har beskrivit med precision och eftertanke. Vad som däremot kan sägas om begreppet är att det är mångskiftande. Det är ett begrepp med ett par olika distinkta innebörder som inte alltid är inbördes förenliga. Vems upplevelser av konstnärlig kvalitet är det till exempel som ska räknas? Är det tjänstepersoner, recensenter och experter med en viss kulturell skolning och bildning eller är det den genomsnittliga personen i en viss kommun som har en helt annan idé om vad som håller hög konstnärlig kvalitet?

Det blev också tidigt tydligt att olika förvaltningar hade olika inställning till huruvida det är en god idé att försöka mäta konstnärlig kvalitet. Vissa personer uttryckte sig väldigt positiva till att vilja mäta konstnärlig kvalitet. Andra ansåg att detta kunde hota den konstnärliga friheten och riskera att producera en onödig, kostsam och

meningslös byråkrati kring något som faktiskt är omätbart i grunden.

Kanske är det heller inte så konstigt att det finns olika synpunkter på vad som ska mätas och inte. Förutom att vara resurskrävande är mätningar också potentiella verktyg för att utöva makt. Den som mäter kvalitet enligt vissa kriterier upphöjer vissa egenskaper och fördunklar andra, samt premierar vissa projekt på bekostnad av andra. Kvantitativa mätningar har dock en förmåga att framstå som skenbart objektiva, neutrala och exakta. Det kan finnas en lockelse att ta fram olika mätetal för att till exempel kunna konstatera att den konstnärliga kvaliteten i en kommun har höjts med exakt 0,2 enheter jämfört med förra året eller att jämföra och tävla mellan olika kulturförvaltningar.

Jämförelser med skolväsendet har intressant nog använts både för att argumentera för och mot kvantitativa mätningar av konstnärlig kvalitet. Vissa argumenterar att betyg visar utbildningskvaliteten över tid och att kulturområdet behöver en motsvarande kvantitativ måttstock. Andra menar att skolan är ett varnande exempel där betygsfokus riskerar att flytta fokus från att ge så bra undervisning som möjligt till att handla om att producera högre betyg. En risk, menar de, är att skolor ger högre och högre betyg för samma kunskaper, för att framstå som bättre i konkurrens med andra skolor eller inför en lönesättande rektor. Kvantitativa kvalitetsmått är således inte bara neutrala avmätare utan i allra högsta grad maktredskap.

Avrapporteringen av föreliggande forskningsprojekt mot praktiker har skett genom löpande föreläsningar och seminarier under 2016 och 2017. Under denna period har 18 offentliga föreläsningar hållits i olika sammanhang. Denna kortare slutrapport avser att ge en mer populärvetenskaplig och lättillgänglig bild av projektet än de studier och manus som är under bearbetning eller undergår vetenskaplig bedömning i inomvetenskapliga tidskrifter.

Översikt

Projektet *Konsten att mäta det omätbara: Om kvalitetsbedömning av konstnärlig kvalitet* har innefattat två forskare vid Handelshögskolan i Stockholms center ABC (Arts, Business and Culture): ekonomie doktor Linda Portnoff och ekonomie doktor Erik Wikberg och löpt under sammanlagt 22 månader.

Projektet har genomfört 44 djupintervjuer som varat mellan en och tre timmar. Merparten av de intervjuade är tjänstepersoner vid kulturförvaltningar, inom staten, landstinget och kommuner. Förutom dessa har kulturproducenter som på något sätt sökt eller fått offentlig kulturfinansiering ingått i projektet.

Projektet har haft två inriktningar: att utveckla teoretisk kunskapsbildning inom ämnet organisationsteori och management å ena sidan och ekonomistyrning å andra sidan.

Delprojekt 1

Ansvarig för första delprojektet är Erik Wikberg som under projektet utvecklat en teori om så kallade polysema mål. Denna studie är just nu under vetenskaplig bedömning hos den internationella tidskriften *Culture & Organization*. Studien tar utgångspunkt i teoribildningen om institutionella logiker. Grundläggande för denna skola är att samhället är inordnat i ett antal grundläggande organisationsprinciper, exempelvis för staten, marknaden, företaget, familjen och professionen. Tidigare forskning har visat att allt fler organisationer blir hybridorganisationer, där flera sådana organisationsprinciper samspelar och ibland står i konflikt med varandra. Analysen av intervjuerna visar att det finns tre grundläggande synsätt på konstnärlig kvalitet, sprungna ur kulturprofessionens logik, marknadslogiken och den statliga logiken.

Kulturprofessionens logik poängterar att det är den utbildade och mest kunniga delen av befolkningen som måste avgöra vad konstnärlig kvalitet är. Om deras synsätt skiljer sig åt från gemene man eller vad som har mest kommersiell dragningskraft, så premieras vad professionen tycker är bäst.

Marknadslogiken förespråkar att konstnärlig kvalitet uppstår då folk får vad folk vill ha och kan tänka sig att samfinansiera. Ett argument för att satsa på kultur i en kommun enligt detta synsätt är att det kan stärka kommunens varumärke eller inbringa turism och därmed vara ekonomiskt stärkande.

Den statliga logiken har istället synsättet att konstnärlig kvalitet är till för medborgarna och bör fostra demokratiska värderingar. Exempelvis är frågor om jämställdhet och inkludering av HBTQ-grupper centrala för denna logik. Till skillnad från marknadslogiken är det inte kultursatsningarnas köpkraft som står i centrum, utan huruvida de kan främja vår demokrati.

Studien utvecklar en teori om att språket kan användas för att hantera motstridigheter i dessa olika logiker och lanserar begreppet polysema mål. Ett polysemt mål är ett ord med flera olika distinkta innebörder (tvärt emot en synonym, där flera ord har samma innebörd). Genom att låta konstnärlig kvalitet vara ett polysemt begrepp kan olika kulturförvaltningar arbeta med målet utifrån sitt eget dominerande synsätt, samtidigt som det framstår som att alla förvaltningar strävar mot samma mål.

Delprojekt 1 har också resulterat i en antologi med Erik Wikberg och professor Pierre Guillet de Monthoux som redaktörer. Boken har titeln *Standard Length of Miracle: How Artworks Transform Business School Education*. Antologin inrymmer bidrag från Erik Wikberg, Pierre Guillet de Monthoux, Maria Lind, Lars Strannegård, Marie-Louise Fendin, Emma Stenström, Anastasia Seregina, Brian Kuan Wood, Clare Birchall, Ismail Ertürk, Pamela Schultz Nybacka och Jonas Hassen Khemiri, samt publiceras på förlaget *Art & Theory* under våren 2018. Boken har ett besläktat men delvis annorlunda fokus än studien om polysema mål. Den inbjuder till olika perspektiv på hur konstverk (av hög konstnärlig kvalitet) kan bidra till bättre kunskapsproduktion, speciellt inom handelshögskolor.

Delprojekt 2

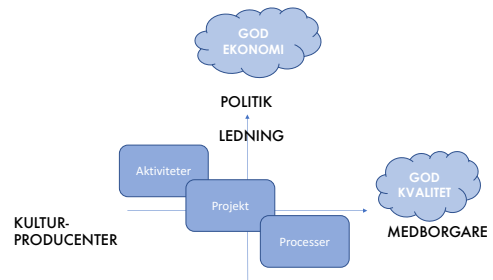
Linda Portnoff har forskat om relationen mellan kulturellt och ekonomiskt värdeskapande i den kreativa sektorn sedan början av 2000-talet. Övergripande kan forskningsintresset indelas i frågor om:

1. Ekonomiskt värdeskapande
  - Med syfte att förstå den kreativa sektorns ekonomiska aspekter.
  - Vad ska näringslivet och näringspolitiken satsa på?
2. Kulturellt värdeskapande
  - Med syfte att undersöka och tolka hur konstnärlig kvalitet kan förstås?
  - Vad ska kulturlivet och det offentliga satsa på?

En vetenskaplig artikel med titeln *”Kulturstatistiska mätningar i den immateriella ekonomins framväxt”* kommer att publiceras i Nordisk Kulturpolitisk Tidskrift i november 2017.

I det andra delprojektet har användningen av offentliga kulturmedel inom olika delar av, och på olika nivåer inom kultursektorn studerats för att få en fördjupad förståelse för hur kulturområdet styrs i praktiken. Studien syftar till att beskriva och tolka den offentliga kulturförvaltningens rationaliteter, utmaningar och paradoxer, och hur de präglar målstyrning och strategier, mått och mätmetoder.

Ändamålsenliga former för styrning inom offentlig kulturförvaltning kan inordnas i vertikala och horisontella dimensioner där politiken befinner sig högst upp i den vertikala kedjan och medborgaren ytterst i det horisontella ledet. Det vertikala ledet präglas av en ekonomisk rationalitet medan det horisontella ledet – verksamhetens processer, aktiviteter och projekt är starkare underställda en värderationalitet med kvalitet som ledstjärna.

På det konstnärliga och kulturella fältet finns ett inneboende dilemma som handlar om att den vertikala logikens tänkesätt, modeller och mätmetoder inte är direkt överförbara till den horisontella dimensionen. Medan god ekonomi handlar om resurseffektivitet – att vara effektiv och instrumentell, kan konstnärlig eller kulturell kvalitet vara raka motsatsen – effektlös i bemärkelsen att den har ett egenvärde bortom allt instrumentellt tänkande. I svallvågorna av de senaste årens new public management-ideal och ekonomiseringen av samhället i stort och kulturen i synnerhet, har uppenbara skillnader som dessa hamnat i skymundan och kanske till och med fått stå tillbaka för nyfikenheten kring att försöka mäta det omätbara, det vill säga överföra den vertikala logiken till den horisontella dimensionen. En tentativ förklaring till varför detta sker är att konstnärlig kvalitet är ett tydligt uttalat mål i svensk kulturpolitik samtidigt som de ekonomiska resurserna till de institutioner och det fria kulturlivet som producerar kultur med konstnärlig kvalitet är begränsade, varför prioriteringar blir nödvändiga – prioriteringar som måste kunna motiveras.

Resultaten av den empiriska studien med fokus på bidragsgivning av offentliga kulturmedel på statlig, regional, landstings- och kommunal nivå visar hur dedikerade tjänstepersoner strävar efter att försöka mäta den omätbara konstnärliga och kulturella kvaliteten för att vinna legitimitet för hur de använder begränsade kulturresurser. Detta gäller gentemot såväl politiker som medborgare och andra intressenter.

Andra motiv bakom de självpåtagna styrningsinitiativen kan vara att förbättra kvaliteten på de tjänster som levereras för att säkerställa att begränsade ekonomiska resurser används ändamålsenligt mot kulturproduktion av *hög kvalitet* som är *genomförbar*, når ut till *prioriterade målgrupper*, skapar *delaktighet* och främjar *jämställdhet och mångfald*.

En konceptualisering av styrning i offentlig förvaltning visar att det ytterst i det vertikala ledet kommer styrimpulser från politiskt håll, och ytterst i det horisontella ledet från medborgarna. Politikernas primära

mål är typiskt sett att bli omvalda och deras beslutsramar sträcker sig inte längre än till nästa val. Och det är troligtvis få medborgare som utvärderar politikerna utifrån hur mycket de lyckats bidra till att höja den konstnärliga kvaliteten i samhället. En tolkning av detta är att styrimpulserna mot konstnärlig kvalitet är relativt svaga från såväl politiker som medborgare.

Att kulturområdet är relativt oreglerat är också delvis en följd av principen om armlängds avstånd.

Resultat från forskningsprojektet

Spridning av resultat i form av presentationer och workshops

Sammanlagt har 18 större offentliga presentationer och workshops hållits inom ramen för forskningsprojektet, där lärdomar i projektet avrapporterats löpande.

- 15-09-23 Presentation för Stockholms Läns Landstings Kulturförvaltning
- 15-11-18 Presentation för FSKF i Vallentuna
- 16-03-02 Presentation av projektet för Kulturrådet
- 16-04-01 Presentation Kulturchefs nätverket FSKF
- 16-05-19 Presentation för Controllernätverket FSKF
- 16-09-30 Presentation av projektet i Södertälje
- 16-10-20 Presentation vid FSKF:s 50-årsjubileum
- 16-11-09 Publikt akademiskt seminarium om projektet vid ABC
- 16-11-09 Föredrag "Measuring and Leveraging Cultural Value", Sweden @ Kenya, Creative Nations.
- 16-11-10 Workshop "The Economic Development of the Creative Sector - Implications for Creators and the Quest for a Sustainable Future for the Arts", Sweden @ Kenya, Creative Nations.
- 16-11-18 Presentation på Handelshögskolan för FSKF
- 16-11-25 Presentation av projektet för Kulturrådet
- 17-01-26 Presentation för Teatercentrum
- 17-01-31 Presentation på Stockholms Läns Landsting för "Våga Visa"
- 17-03-31 Presentation för Länsteatrarna
- 17-05-05 Presentation av bokförsäljningsstatistik för Kulturrådet
- 17-05-19 Presentation på Handelshögskolan för FSKF av resultaten i delprojekt 1 och delprojekt 2
- 17-09-29 Presentation för Malmö Stadsteater

Det finns en rad lärdomar av forskningsprojektet som inte inrymts i de separata delprojekten. I detta avsnitt önskar

vi därför att lyfta ett par av de lärdomar som framkommit under projektets gång.

Forskningsprojektet inleddes med en förstudie som visade att majoriteten av kommunerna i Stockholms län var positivt inställda till en ökad mätbarhet inom kulturområdet och att det redan förekommer många, snarare än få mått och uppföljningsbara mätetal knutna till kulturområdet. Studien visade samtidigt att kulturområdet i hög utsträckning upplevs som mer eller mindre oreglerat från politiskt håll och att många initiativ till ökad mätning är självpåtagna.

Heterogena respektive homogena kommuner har olika utmaningar, och i förstudien framkom att inte bara konstnärlig kvalitet prioriteras – också arbetet med sociala och demokratiska aspekter står högt på kulturens agenda. Skillnader mellan kommuner hänger ihop med demografiska, geografiska och historiska tillgångar. En kommun som Gustavsberg med en välkänd porslinsfabrik gör naturligen fler projekt med anknytning till porslin, medan Filmstaden i Solna istället ger att den kommunen har fler projekt inriktade på film. Avstånd till Stockholm hänger ihop med kulturbudgetprioriteringar på kommunal nivå.

Hur ser olika kvalitetsförståelser ut?

Under projektets datainsamling blev det tydligt att det inte finns *en* gemensam förståelse av vad konstnärlig kvalitet är. Det innebär dock inte att kvalitetsförståelsen är godtycklig. Tvärtom utkristalliserar sig en rad olika, välformulerade och tydliga synsätt på vad konstnärlig kvalitet är. Några definitioner på vad konstnärlig kvalitet är ges av följande citat:

”Konstnärlig kvalitet är när betraktaren berörs känslomässigt trots egna intellektuella invändningar.”

”Konstnärlig kvalitet är när betraktaren bär den konstnärliga upplevelsen med sig under lång tid.”

”Konstnärlig kvalitet är när betraktaren motvilligt byter ståndpunkt.”

”Konstnärlig kvalitet väcker nyfikenhet och empati.”

”Jämställdhet och mångfald bidrar till konstnärlig kvalitet.”

”Konstnärlig kvalitet måste alltid specificeras utifrån konstart, kontext, tid och plats.”

”Experter måste avgöra vad som är konstnärlig kvalitet. Konstnärlig kvalitet är å ena sidan hantverksskicklighet och å andra sidan originalitet eller nyskapande.”

”Konstnärlig kvalitet behöver tolkas bredare. Västerländskt kanon fungerar inte i vår kommun där majoriteten är invandrare.”

”Konstnärlig kvalitet är vad människorna i kommunen vill ha.”

”Konstnärlig kvalitet kan också inrymma sådant medborgarna inte visste att de ville ha, sådant som marknaden aldrig skulle klara av att producera på egen hand.”

Kulturproducent: ”Jag tror inte att de själva vet vad de menar med konstnärlig kvalitet. Det är det som är problemet.”

Vad medför det att personer har olika kvalitetsförståelser?

Intervjuade personer har gett uttryck för att det kan vara problematiskt att inte alla aktörer känner till och arbetar med en gemensam kvalitetsförståelse på kulturområdet. Det innebär förstås att olika kommuner kan ha en styrning som skiljer sig mycket från varandra och det kan vara svårt för tjänstepersoner att motivera kulturfinansieringar, eftersom det inte finns en given kvalitetsförståelse. Att olika kulturförvaltningar och olika tjänstepersoner har olika uppfattningar om vad konstnärlig kvalitet är för naturligtvis med sig olika negativa implikationer. Det kan bli oklart för både givare och mottagare av kulturfinansiering att förstå vad som egentligen efterfrågas och kulturproducenters villkor kan komma att skilja sig åt.

Projektet belyser dock en rad fördelar med att inte sträva efter en gemensam förståelse och definition av konstnärlig kvalitet. Den största fördelen är att frihetsgraderna för varje enskild organisation och tjänsteperson ökar när konstnärlig kvalitet kan uttolkas från flera olika håll. Det innebär i sin tur att varje kommun kan

anpassa sin kvalitetsförståelse utifrån lokala förutsättningar och preferenser.

Organisationer antas ofta sträva efter mål som är uniformt formulerade, rationella och konsekventa. Genom att medvetandegöra tjänstepersoner på att organisationer sällan fungerar så i praktiken kan deras professionella självkänsla och välbefinnande öka.

Offentliga kulturförvaltningar utsätts för många och ibland motstridiga krav. Hur bör man till exempel hantera situationer där man väljer mellan folkära breda kulturproducenter och kultur som hör till en avantgardistisk spjutspets? Hur bör man förhålla sig till att många kulturprojekt är underfinansierade, när man å ena sidan vill ge kommuninvånarna så mycket valuta som möjligt för sina skattepengar och å andra sidan vill främja rimliga villkor för kulturproducenter? Vad är mest eftersträvansvärt – att finansiera kultur som får bra recensioner och lågt besöksantal eller kultur med högt besöksantal men dåliga recensioner?

I intervjumaterialet framkommer inget gemensamt svar på sådana frågor. En kritisk infallsvinkel på intervjumaterialet blir därför att förståelsen av konstnärlig kvalitet kan beslöja viktiga frågor om kulturpolitiska prioriteringar och kulturproducenters villkor, som kan vara angelägna att följa upp. Denna typ av kritik har också framkommit i tidigare forskning om konstnärlig kvalitet. En sådan kritik handlar om att konstnärlig kvalitet kan riskera att vara ett begrepp som ger sken av att vara objektivt, när det i själva verket inrymmer en rad outtalade normer och ideal. Detta leder i sin tur till falska generaliseringar, där ett fåtal personers erfarenheter ses som representativa för hela mänskligheten. Ett arbetssätt för att utveckla arbetet med konstnärlig kvalitet i en förvaltning kan därför vara att börja med att diskutera vilka underliggande värderingar, normer och ideal som man vill ska vara vägledande. Det finns exempelvis fall där det till exempel är oklart vad som prioriteras högst, att kommuninvånare får så stort kulturutbud som möjligt för sina skatteintäkter eller att alla finansierade projekt inte i praktiken är

underfinansierade och enbart möjliggörs av ideellt arbete. Om man tycker att dessa frågor är viktiga bör riktlinjer och policys utvecklas för att tydliggöra sådana prioriteringar.

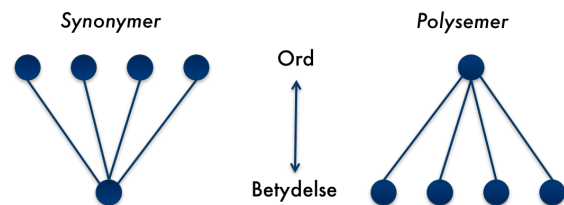
En sammanfattande syn på konstnärlig kvalitet

Projektet visar, som sagt, att förståelserna av konstnärlig kvalitet skiftar. Det betyder dock inte att kvalitetsförståelserna är obegränsade till antalet eller inte uppvisar gemensamma drag. En tabell från analysen i delstudie ett (tillgänglig på nästa sida) inordnar kvalitetsförståelserna i tre distinkta kategorier sprungna ur en professionslogik, statlig logik och marknadslogik. Dessa idealtyper av konstnärlig kvalitet kan fungera som utgångspunkter för diskussioner om fortsatt utvecklingsarbete.

Konstnärlig kvalitet som ett polysemt mål

Det teoretiska bidraget i den första delstudien kring konstnärlig kvalitet är att lansera begreppet polysema mål. Polysemer är ord med flera distinkta betydelser. Tidigare forskning om hybridorganisationer som

inrymmer fler än en verksamhetslogik har inte uppmärksammat att vissa begrepp, såsom konstnärlig kvalitet, inrymmer flera skilda betydelser. Ett sätt för organisationer som utsätts för motstridiga krav är att ledas av polysema mål, så att man i praktiken kan arbeta mot skilda mål samtidigt som det framstår som att man arbetar mot ett och samma mål. Denna teoriutveckling har tagits fram för att inte bara vara relevant för kulturområdet, utan för alla slags hybridorganisationer som utsätts för flera och ibland motstridiga krav.

Synonymer har många ord för en betydelse.
Polysemer har många betydelser för ett ord.

Tre syner på konstnärlig kvalitet

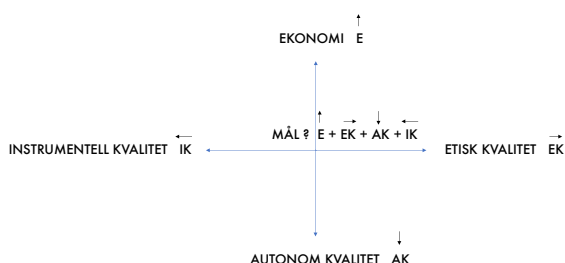
	Professionslogik	Statlig logik	Marknadslogik
1. Tolkningsförtråde	Experter	Medborgare	Konsumenter
2. Värden i fokus	Estetiskt värde och skicklighetsvärde	Funktionsvärde, moraliskt värde, epistemiskt värde och skicklighetsvärde	Hedoniskt värde
3. Exempel på betydelse	”Experter definierar konstnärlig kvalitet” ”Formellt utbildade personer måste avgöra vad kvalitet är” Konstnärlig kvalitet bestäms av professionella aktörers status i fältet.”	”Medborgarna definierar konstnärlig kvalitet” ”Konstnärlig kvalitet skapas av jämställdhet och mångfald” ”Konstnärlig kvalitet måste ses utifrån formella, nedskrivna statliga dokument”	”Konsumenter definierar konstnärlig kvalitet” ”Konstnärlig kvalitet avgörs av hur många som besöker ett visst projekt och hur mycket de är villiga att spendera” ”Konstnärlig kvalitet är när konsumenters eller uppdragsgivares förväntningar uppfylls.”
4. Syn på kulturprojekt	Kulturprojekt finns till för konstens egen skull	Kulturprojekt förkroppsligar och fostrar demokratiska ideal	Kulturprojekt är varor och tjänster på en marknad

Praktiska implikationer

Kulturstatistiska mätningar och kulturella KPI:er har varit eftersökta länge från såväl kulturpolitiskt håll som bland beslutsfattare, forskare och praktiker.

För att bringa nytta för olika intressenter behöver forskningen mer allmängiltiga frågor och svar ibland omsättas till mer relevant kunskap för praktiken. Detta har varit en levande diskussion som löpt genom forskningsprojektet allt sedan det initierades.

De viktigaste implikationerna av resultaten på styrningsområdet är att det kan vara svårt att skapa en gemensam riktning för målstyrningen på verksamhetsnivå på grund av att kvalitetsförståelser skiljer sig åt mellan individer samtidigt som kultur- och kvalitetsmål skiljer sig åt mellan nivåerna stat, region/landsting, och kommun.

För att undvika att hamna i en situation av ”icke-styrning” på grund av ovan nämnda komplexitet borde de bakomliggande dialoger och processer för att ta fram visioner, målformuleringar, mått och mätetal vara av yttersta vikt. Det är i detta arbete den proaktiva och påverkande styrningen sker, kanske än mer på kulturens område än inom andra fält. De ”omöjliga” effektmätningarna och kvantitativa jämförelserna bör kanske inte ges så stort utrymme att de riskerar tränga undan de viktiga problematiseringar och diskussioner där själva analysen och reflektionen äger rum.

Förhoppningen är att resultaten av det här forskningsprojektet både har gett och kan ge ytterligare bidrag framåt till en fortsatt diskussion om institutionella logiker,

motstridiga krav och styrning i offentlig kulturförvaltning.

Slutord

Även om projektet nått sitt slut är det sannolikt att forskningsprojektet kommer att generera fler publikationer i form av bokkapitel och inomvetenskapliga artiklar i framtiden. Vi håller fortsatt ögonen öppna för publiceringsmässiga sammanhang där projektet kan vara relevant. Detta kan till exempel handla om antologier eller så kallade *special issues* av vetenskapliga tidskrifter inriktade mot kulturfinansiering och/eller konstnärlig kvalitet. En enkätstudie planeras dessutom för att mäta hur vanligt förekommande olika kvalitetsförståelser är och om det finns skillnader med avseende på respondenters kön, ålder och geografi som kan ge ytterligare kunskap om förståelsen av konstnärlig kvalitet.